

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.288 van 30 oktober 2013
in de zaak A. 210.512/IX-8229**

In zake: Olivier BADERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 B/41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW PETRUS & PAULUS, vrije scholen aan zee

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 oktober 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“de beslissing van het schoolbestuur van vzw Petrus & Paulus, vrije scholen aan zee, met zetel te 8400 Oostende, Vindictivelaan 9, van 9 oktober 2013 waarbij werd beslist de [over Olivier Badert] delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen om de eerder genomen beslissing opnieuw te overwegen.”

Tevens wordt de Raad van State verzocht om een voorlopige maatregel te bevelen onder verbeurte van een dwangsom.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2013, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Tijdens het schooljaar 2012-2013 is verzoeker leerling in het tweede jaar van de tweede graad humane wetenschappen ASO aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege te Oostende.

Verzoeker lijdt aan kerndyscalculie, reden waarom hem in een tussen de school en zijn ouders overeengekomen begeleidingsplan stimulerende, remediërende, compenserende en dispenserende begeleidingsmaatregelen – de zogenaamde sticordi-maatregelen – worden toegekend.

3.2. Over het schooljaar heen beschouwd behaalt verzoeker drie jaartekorten – voor biologie (40%), chemie (32%) en fysica (34%). Voor wiskunde behaalt hij 51% (met een onvoldoende in het derde trimester), voor aardrijkskunde 51% en voor geschiedenis 50%. Het globale resultaat is 55%.

Bij de eindbeoordeling wordt hem door de delibererende klassenraad met verwijzing naar de voormelde resultaten een oriënteringsattest B uitgereikt, met clausulering voor alle ASO-richtingen.

3.3. Na verzoeker en zijn ouders op 3 juli 2013 gehoord te hebben, beslist de directeur om de klassenraad opnieuw samen te roepen.

Op 23 augustus 2013 handhaaft de klassenraad het B-attest met volgende motivering:

- “- Olivier behaalt 55% op jaarbasis met 3 aanzienlijke tekorten;
 - Over de loop van het schooljaar beschouwend, was er een algemeen dalende trend in de resultaten vaststelbaar. Olivier behaalt in het derde trimester nog amper 52%, met 7 onvoldoendes;
 - Ondanks de ondersteuning via leercoaching (zie bijlage, pagina 3), blijft Olivier problemen hebben met planning, het maken van samenvattingen en het zichzelf opleggen om op regelmatige basis te studeren. Stuk voor stuk betreffen dit echter kerncompetenties die strikt noodzakelijk zijn binnen ASO. Daarnaast bevestigt hij, dat hij vaak snel afgeleid is waardoor hij minder efficiënt studeert.
 - Voor het afleggen van zijn proeven neemt Olivier plaats in de proefwerkklas. Ondanks de ondersteuning ter plaatse en de extra tijd die voor deze leerlingen voorzien wordt, heeft Olivier steeds tijdsgebrek. Uit de analyse van de proeven blijkt dat Olivier steeds heel / veel te uitgebreid antwoordt op de eerste vragen waardoor hij er amper / niet in slaagt om de rest van de vragen (naar behoren) in te vullen.
 - Olivier heeft dyscalculie. Hij wordt daarom sinds zijn eerste schooljaar in OLVO ondersteund via een begeleidingsplan dat voorziet in maatregelen en acties die van stimulerende, compenserende, remediërende en zelfs van dispenserende aard zijn (zie bijlage, pagina 1).
 - Precies ondanks alle ondersteunende maatregelen en coaching vanuit de school (zie bijlage), slaagt Olivier er niet in om 50% te halen voor zijn wetenschappelijke vakken en slechts 51% voor wiskunde. Voor dit laatste vak wordt nochtans alle meetkunde gedispenseerd.
 - In de derde graad ASO (zelfs in de 3-urige richtingen) worden algebra en meetkunde verder verweven met elkaar, wat er voor zorgt dat dispensatie bemoeilijkt wordt. Dit laatste is echter nochtans noodzakelijk voor Olivier.
- Besluit van de klassenraad:

De klassenraad dd. 23 augustus 2013 is van mening dat – ondanks de vele inspanningen en tegemoetkomingen vanwege de school – Olivier zijn limiet binnen het Algemeen secundair onderwijs bereikt heeft.

Zij is daarom van mening dat Olivier in een gepaste richting binnen het technisch secundair onderwijs (een richting met een gering aantal lestijden wiskunde en wetenschappen) én met de beloofde externe ondersteuning (zie bijlage, pagina 1, primaire maatregelen, remediëring) én met een sterke opvolging van thuis uit (zie argumentatie ouders onder ‘wat kan beter’), wel in staat moet kunnen zijn om een A-attest te behalen.

De delibererende klassenraad heeft derhalve de beslissing om aan uw zoon een oriënteringsattest B met clausulering voor de onderwijsvorm ASO toe te kennen bevestigd.”

Tegen deze beslissing tekent verzoeker bezwaar aan bij de beroepscommissie met volgende argumentatie. Volgens hem wordt ten onrechte gewag gemaakt van een algemeen dalende trend als de punten van Pasen en het constant behoorlijk dagelijks werk mee in rekening worden genomen. Deze punten voor dagelijks werk tonen aan dat verzoeker wel in staat is om regelmatig te studeren. Wat het maken van samenvattingen aangaat heeft verzoeker zelfstandig thuis samenvattingen gemaakt en afgegeven aan vakleerkrachten en werd nooit gemeld dat ze onvoldoende zijn. Er is voorts geen rekening gehouden met zijn faalangst en de individuele begeleiding en remediëring tijdens het schooljaar is stelselmatig afgebouwd. Wat de beoordeling van de punten betreft wijst verzoeker op het feit dat hij voor het problematische vak wiskunde 50 % haalt en dat de vakken met een jaartekort exact wetenschappelijke vakken zijn die niet richtingspecifiek zijn. Wat de dispensatie voor meetkunde betreft wordt erop gewezen dat in andere scholen er in de hoogste graad geen meetkunde meer wordt onderwezen in de richting humane wetenschappen. Ten slotte wijst verzoeker erop dat de clausulering hem ook op een andere manier niet verder helpt. Ingevolge zijn functiebeperking is immers KSO geen valabele optie en een volgens zijn mogelijkheden te maken studiekeuze in TSO bevat evenveel uren natuurwetenschappelijke vakken.

Na de ouders van verzoeker en de voorzitter van de delibererende klassenraad op 9 september 2013 gehoord te hebben adviseert de beroepscommissie aan het schoolbestuur om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Op 10 september 2013 beslist het schoolbestuur – de raad van bestuur van de vzw Petrus & Paulus, vrije scholen aan zee – om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen om de eerder genomen beslissing opnieuw te overwegen.

3.4. De Raad van State beveelt bij arrest nr. 224.809 van 25 september 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Petrus & Paulus,

vrije scholen aan zee, van 10 september 2013 waarbij werd beslist de over Olivier Badert delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Op 3 oktober 2013 beslist het schoolbestuur “dat de beslissing van 10 september 2013 wordt ingetrokken”.

Het schoolbestuur verzoekt vervolgens de beroepscommissie om de beroepsprocedure te hernemen en op korte termijn een nieuw advies te verlenen.

3.5. De beroepscommissie verleent op 7 oktober 2013 het advies “om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen om de door de ouders bestreden beslissing opnieuw te overwegen”. Zij doet zulks op grond van de volgende beschouwingen:

“• Dalende trend van de resultaten:

Olivier had een kerstresultaat van 54%. Hij had een onvoldoende voor biologie (47%), Chemie (40%), Fysica (24%), Gedragswetenschappen (46%), Geschiedenis (45%), Godsdienst (45%) en Lichamelijke opvoeding (99/200). Het klasgemiddelde was 64%.

Net zoals het merendeel van de leerlingen (blijkt uit een algemeen overzicht van de klas) haalde Olivier met Pasen voordeel uit het ‘verlicht’ examenprogramma (de wetenschapsvakken en het vak Duits werden niet getoetst). Olivier behaalt 61%.

In juni, wanneer het hele vakkenpakket getoetst werd, slaagt Olivier er echter niet in om die progressie verder te zetten. In het derde trimester behaalt hij nog 52% met een onvoldoende voor Engels (48%), Frans (48%), Aardrijkskunde (45%), Biologie (36%), Chemie (27%), Fysica (40%) en Wiskunde (41%).

Grotere pakketten verwerken is voor Olivier blijkbaar moeilijk. Hierbij komt toch de bezorgdheid over het overgaan naar een derde graad binnen het ASO.

De paasexamens in het 5de jaar betreffen namelijk enkel de hoofdvakken, en in het 6de jaar vallen de paasexamens helemaal weg.

Het totaalresultaat dat doorweegt in een deliberatie is steeds een gemiddelde van persoonlijk werk (30%) gedurende het trimester en het afgelegde examen (70%). Dit is volgens de commissie een evenwichtige (en geen ‘verkeerde’) balans en geeft aan waartoe Olivier in staat is.

Dit is ook al onderzocht door de tweede delibererende klassenraad en er valt niet in te zien waarom de delibererende klassenraad daaromtrent nog eens zou moeten samen geroepen worden.

• Leercoaching:

De bijlage 2 waarnaar verwezen wordt is een ondersteuning bij de waar-schuwing van het vak Biologie. De andere samenvattingen moest hij voorleggen aan de vakleerkrachten. Dit was een specifiek punt uit de leercoaching.

Volgens het overzicht van de geboden leercoaching (zie bijlage 1) zijn er 3 momenten geweest waarop er afspraken zijn geweest met Olivier. Daarin wordt toch herhaald dat hij onzeker blijft bij het opmaken van zijn planning en dat hij blijvend als werkpunt de leerkrachten de gemaakte samenvattingen moet voorleggen.

Er zou een afspraak zijn gemaakt dat de ouders via logopedie Olivier zouden ondersteunen voor het planmatig en gestructureerd werken.

Er mag niet uit het oog verloren worden dat leercoaching en een deliberatie iets volstrekt anders zijn, zoals ook door de Raad van State duidelijk overwogen in het arrest van 25 september onder de overwegingen 10.

Bovendien moet worden vastgesteld dat de tweede delibererende klassenraad zich ook al heeft uitgesproken over begeleiding en leercoaching, zodat niet valt in te zien waarom deze bezwaren opnieuw zouden moeten worden behandeld door een delibererende klassenraad.

In dezelfde zin valt ook niet in te zien waarom het argument dat de al te lange antwoorden door faalangst zouden veroorzaakt zijn, tot een nieuwe delibererende klassenraad zouden moeten leiden. Ook deze discussie is eigenlijk vreemd aan de vaststelling die wel relevant is, dat er zeer weinig punten werden behaald bij de diverse vakken.

- Begeleidingsplan en dispensatie:

Ook hier willen we verwijzen naar de overwegingen 10 van het arrest van de Raad van State dat aantoonde dat de discussie of men nu al dan niet goed begeleid is, een discussie is die vreemd is aan het onderzoek of men een bepaald niveau behaald heeft.

Er wordt vastgesteld dat de school de nodige inspanningen heeft gedaan om Olivier te ondersteunen.

In het vierde jaar werd het begeleidingsplan binnen het vak wiskunde wellicht niet meer zo gedetailleerd naar de letter toegepast maar volgens de geboden sticordimaatregelen werd er toch gewerkt naar de geest van het plan. Denken we maar aan het gebruik van de proefwerkklas, de afspraken met de externe leraar wiskunde, de dispensatie van het onderdeel meetkunde in het vak wiskunde, de extra tegemoetkomingen tijdens proefwerken zoals mondelinge proefwerk en toelichting bij een schriftelijk proefwerk... Ondanks al deze ondersteuning haalt Olivier met de juniproefwerken 52% in het totaal.

Wat de begeleiding van thuis betreft lezen we in de brief van de ouders (brief van begin juli gericht aan de directeur en de adjunct-directeur) dat ze zelf de opvolging van hun zoon verminderd hadden ‘onder het voorwendsel dat hij ouder wordt’. Er wordt nog aan toegevoegd: ‘Dit blijkt nu een cruciale fout en kan dus beter. *Mea culpa*.’

Deze zaken werden reeds uitvoering besproken op de tweede delibererende klassenraad. Een derde maal de klassenraad samenroepen is dus niet relevant.

- Interpretatie resultaten:

Naast de teleurstellende resultaten voor wiskunde en wetenschappen, haalt Olivier op jaarbasis slechts 55% voor de richtingseigen cluster, waarvan het klasgemiddelde toch 63% is. De zwakke resultaten voor o.a. gedragswetenschappen (55%) en Geschiedenis (50%) kunnen logischerwijze niet op het conto van de dyscalculie van Olivier geschreven worden en er valt ook niet in te zien waarom de delibererende klassenraad ook daaromtrent nog eens zou moeten samenkomen.

Er kan enkel worden vastgesteld dat de resultaten zwak zijn en het vragen naar een nieuwe deliberatie waarbij klaarblijkelijk geen enkel zwak resultaat nog relevant zou zijn, is niet redelijk.”

3.6. Op 9 oktober 2013 neemt het schoolbestuur kennis van voormeld advies en notuleert het de volgende beslissing:

“Op 7 oktober behandelde de interne beroepscommissie een betwisting aangaande de beslissing van de delibererende klassenraad. Het gaat over de leerling Olivier Badert, 4 ASO Humane wetenschappen, uit campus centrum - OLVO.

Op 27 juni 2013 nam de delibererende klassenraad de beslissing om Olivier Badert een B-attest voor de onderwijsvorm ASO toe te kennen.

De ouders richtten op 2 september 2023 een aangetekend schrijven aan de voorzitter van de Interne Beroepscommissie, [...] m.h.o.o. een beroep tegen de beslissing van de delibererende klassenraad, wetende dat deze laatste in zijn tweede bijeenkomst op datum van 23 augustus zijn eerste beslissing bekrachtigde.

De interne beroepscommissie behandelde het beroep op 7 oktober 2013 en bracht advies uit aan de RvB Petrus & Paulus.

De voorzitter van de raad van bestuur [...] licht het verslag van de interne beroepscommissie toe en merkt op dat:

- vastgesteld werd dat er een dalende trend in de schoolresultaten van Olivier plaatsvond met tal van tekorten. Ook in niet-wiskundig-wetenschappelijke vakken uit de richtingseigen cluster (o.a. gedragswetenschappen en geschiedenis) scoort Olivier heel zwak. Men kan vermoeden dat dit laatste niet helemaal te wijten is aan dyscalculie. Enkel het resultaat met Pasen wijkt af van deze vaststelbare trend, wat echter louter te verklaren is door het ‘verlicht’ examenprogramma. Dit is een tendens, vaststelbaar bij het merendeel van de leerlingen

- vastgesteld werd dat Olivier moeite heeft met het verwerken van grote pakketten, wat zich in een derde graad ASO alleen maar in sterkere mate zal manifesteren

- vastgesteld werd dat de school bijkomende inspanningen deed om Olivier te ondersteunen via de zgn. leercoaching en van daaruit afspraken werden gemaakt om enerzijds samenvattingen voor te leggen aan zijn leraren én anderzijds externe logopedie op te starten om Olivier verder bij te staan op vlak van planning en structurering

- vastgesteld werd dat Olivier daarnaast ondersteuning kreeg middels een begeleidingsplan met compenserende en dispenserende maatregelen; te

denken aan de proefwerkklas, aangepaste toetsen en proeven, dispensatie voor meetkunde, mogelijkheid tot mondelinge toelichting van bepaalde schriftelijke proeven en andere hulpmiddelen. De interne beroepscommissie wijst in dat kader tevens op de communicatie tussen de leerlingbegeleider, de leraar wiskunde en de privéleraar van Olivier

- vastgesteld werd dat de dispensatie voor meetkunde in een derde graad ASO nagenoeg niet langer kan wegens de verwevenheid van meetkunde en getallenleer

- vastgesteld werd dat uw zoon – ondanks alle ondersteuning – zijn limiet bereikt heeft in het Algemeen secundair onderwijs en dat het B-attest op terechte wijze werd uitgereikt

- aan het schoolbestuur het advies gegeven wordt om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen om de door de ouders bestreden beslissing opnieuw te overwegen.

Na analyse van alle elementen en argumenten van het dossier, en na analyse van het verslag van de Interne Beroepscommissie en van het advies, beslist de raad van bestuur met eenparigheid dat de raad van bestuur de overweging van de interne beroepscommissie bijtreedt. Krachtens deze bijgetreden motiveringen van de interne beroepscommissie besluit de Raad van Bestuur om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen om de eerder genomen beslissing opnieuw te overwegen.”

Met een brief van 11 oktober 2013 geeft de voorzitter van het schoolbestuur aan verzoeker kennis van de aangehaalde beslissing, alsmede van de voormelde intrekkingbeslissing van 3 oktober 2013 en van het advies van de beroepscommissie van 7 oktober 2013.

IV. Verstek

4.1. De verwerende partij heeft aan de Raad van State nota noch administratief dossier overgelegd en zij is niet ter zitting verschenen, noch was zij er vertegenwoordigd.

Naar luid van artikel 4, vierde lid, van het procedurereglement kortgeding, wordt zij in dat geval “geacht in te stemmen met de vordering”.

4.2. Nu zij zich van elk verweer heeft onthouden is er daarenboven reden in haren hoofde uitspraak bij verstek te doen.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid en moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6. Zoals reeds in het eerste schorsingsarrest is aangenomen, mag verzoeker zich wat de eerste en de derde schorsingsvoorwaarde betreft terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State beroepen: het dreigend verlies van een schooljaar maakt voor de betrokken leerling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit en een vordering ingesteld volgens de gewone schorsingsprocedure loopt kans te laat te komen om het dreigend verlies van een schooljaar te keren.

Aan deze grondvoorwaarden is voldaan.

VII. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting

7.1. Volgens verzoeker schendt de bestreden beslissing artikel 115/4, 3° tot 5°, van de Codex Secundair Onderwijs, artikel 2.2.9.2 en 2.2.9.4 van het schoolreglement *juncto* het *patere-legem*beginsel, artikel 2.2.6.2.7, 2.2.8.2 en 2.2.9.1 van het schoolreglement gelezen in verbinding met het begeleidingsplan en het *patere-legem*principe, de formele-motiveringsplicht zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en het zorgvuldigheidsbeginsel, het ge-

lijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en onpartijdigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

7.2. Het inleidend verzoekschrift telt vijftientig bladzijden. Op bladzijde 11 onderaan is het voormeld middel te lezen, wat de opsomming van de aangevoerde bepalingen en beginselen betreft. Pas na meerdere bladzijden beschouwingen omtrent deze bepalingen en beginselen en omtrent de doorlopen procedurestappen, vervolgt verzoeker met een “toets van de ‘feiten’ aan het ‘recht’”.

Gezien de aard van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid zal verzoeker moeten verdragen dat de Raad van State het aangevoerde middel onderzoekt zoals hij het op het eerste gezicht in zijn essentie meent te moeten begrijpen – dit wil zeggen, als enkel zijnde hetgeen als adstructie bij het middel is geschreven op de bladzijden 18 tot 22. Verzoekers raadsman heeft op de terechtzitting ook ermee ingestemd dat de adstructie van het middel wezenlijk besloten ligt in de voormelde bladzijden.

7.3.1. In een *eerste middelonderdeel* gaat verzoeker in op “het alternatief van TSO en het gebrek aan begeleiding”. Volgens verzoeker hebben de klassenraad en de beroepscommissie het argument “dat TSO geen optie is wegens het feit dat verzoeker, gelet op zijn stoornis, niet over de talenten beschikt die essentieel zijn voor TSO” genegeerd. De formele-motiveringsplicht is aldus “patent geschonden”. Door dit argument, wetens en willens, niet te ontmoeten, kan verzoeker niet anders dan vaststellen dat de verwerende partij “erkent en aanvaardt dat verzoeker niet geschikt is voor TSO en dus in de humane wetenschappen moet blijven”. Na de inwilliging van de thans gevorderde schorsing, zal de klassenraad “in een omstandigheid verkeren dat [hij] verzoeker enerzijds geslaagd heeft verklaard, doch anderzijds geen alternatief meer heeft dan verzoeker een A attest te geven”. Minstens is ook art. 2.2.9.2 van het schoolreglement (en het beginsel *patere legem*) geschonden waar een B-attest werd toegekend zonder expliciet op

een correcte wijze de afweging van de mogelijkheden in het TSO in rekening te brengen.

7.3.2. Volgens verzoeker is ook het gebrek aan begeleiding in het voorbije schooljaar hierbij van belang:

“Welnu het is onbetwistbaar dat de begeleiding is afgebouwd. De dispenserende maatregelen en bepaalde compenserende maatregelen waarnaar de verwerende partij verwijst, vervullen bij lange na niet de afspraken die zijn gemaakt in het begeleidingsplan, onder meer ‘waar nodige individuele remediëring op school.

De verwerende partij geeft dan ook toe waar zij stelt dat het begeleidingsplan niet naar de letter is toegepast. Dat dit plan naar de geest zou zijn toegepast is uiteraard betwist. Het is uiteraard de letter, zeker als het over concrete individuele begeleiding gaat, die telt. In de schoolagenda staat duidelijk dat de school geen leraar kon leveren toen de privé leraar afhaakte. Achteraan in de agenda waar ruimte is voorzien voor leercoaching, vindt men nergens een uitgebreide naleving van het actieplan terug. Dat verzoeker niet genoeg op school zou geweest zijn is uiteraard geen argument (zie bijlage 1 bij bestreden beslissing). Immers hij volgde de verplichte studies, en hij was uiteraard bereid na te blijven mocht dat nodig geweest zijn. Ten andere waar die eerste bijlage, meer in het bijzonder ‘algemeen’ vandaan komt is een raadsel. Deze overweging was niet eerder aan het administratief dossier toegevoegd. Ook de verwijzing naar biologie vindt verzoeker niet terug. Ook de bewering als zou er een afspraak met de ouders geweest zijn dat er via logopedie zou gewerkt worden (een onbekende, ontbrekende bijlage) wordt ontkend. De ouders zelf hebben zich steeds bereid verklaard om te praten, zij werden evenwel nooit (in het kwestieuze jaar) uitgenodigd om concreet een plan uit te werken.”

Meteen is, aldus verzoeker, het oorzakelijk verband bewezen tussen de mindere punten en het gebrek aan begeleiding.

Dat het begeleidingsplan niet naar de letter is gevolgd maakt volgens verzoeker ook een schending uit van de artikelen 2.2.6.2.7, 2.2.8.2 en 2.2.9.1 van het schoolreglement, gelezen in samenhang met het begeleidingsplan en het principe *patere legem*, “waaromtrent verzoeker belang heeft gelet op het feit dat deze ‘fout’ in oorzakelijk verband staat met de bestreden beslissing nu ware deze ‘fout’ niet gebeurd, de punten beter waren geweest, zoals dat ook de voorbije

jaren het geval was toen de begeleiding veel beter was, waardoor de inschatting van de toekomstige mogelijkheden in 5 HUM wel positief waren geweest”.

7.3.3. De vaststelling dat de begeleiding is afgebouwd, hetgeen ook toegegeven wordt door de verwerende partij, leidt volgens verzoeker ertoe om de beoordeling van behaalde punten in een breder kader te plaatsen waar deze als basis moeten dienen om de slaagkansen in het eerste jaar van de derde graad humane wetenschappen te beoordelen. De reden waarom verzoeker in de toekomst niet kan slagen zou gelegen zijn in het feit dat de “pakken te groot zullen zijn”; daarbij wordt volgens verzoeker:

“geen rekening gehouden met eerdere argumenten van verzoeker als daar zijn dat er minder grammatica wordt aangeleerd, en er meer mondelinge beurten zullen zijn, wat voor verzoeker gemakkelijker is. Bovendien wordt ook ten onrechte uit het oog verloren dat er geen B-attest wordt gegeven voor het OLVO met diens werkwijze naar ‘grotere pakken’ toe. Andere scholen houden ook in de hoogste graad aan ‘saucissonering’ van de leerstof.”

Verzoeker legt stukken voor ter ondersteuning van zijn betoog. Ter terechtzitting wijst hij er andermaal op in het geval te verkeren dat hij geslaagd is verklaard, wat een andere situatie is dan die van een leerling met een C-attest.

7.4.1. In een *tweede middelonderdeel* betoogt verzoeker dat de stelling van de verwerende partij en de documenten die naar voor werden gebracht omtrent het beweerde gebrek aan kennis omtrent planning en samenvattingen niet naar recht verantwoord zijn.

Ten onrechte meent de verwerende partij de faalangst als niet relevant te kunnen afdoen. Dit hangt “uiteraard”, aldus verzoeker, samen met de dyscalculie en het begeleidingsplan dat precies is opgesteld om die faalangst zo veel mogelijk te beheersen. Een gebrek aan gepaste begeleiding verhoogt de faalangst en vermindert de punten.

De weerlegging van de stelling als zou meetkunde noodzakelijk verweven zijn met andere onderdelen wordt ook onbeantwoord gelaten, wat opnieuw schending van de formele-motiveringsplicht uitmaakt.

7.4.2. Verzoeker stelt, ook te moeten vaststellen dat de verwerende partij bijkomende motieven naar voor brengt die nog niet door de klassenraad zijn naar voor gebracht, zodat de raad van bestuur meent reeds te kunnen voorspellen wat de klassenraad zou kunnen oordelen. Gelet op het feit dat het beroep niet devolutief is kon de raad van bestuur, wanneer vastgesteld wordt dat één of meerdere van de motieven van de klassenraad niet correct zijn, niets anders dan de klassenraad opnieuw samen roepen. Zelf motieven gaan zoeken waarom het toch geen zin heeft om de klassenraad te laten herbeoordelen mag volgens verzoeker niet. Deze wijze van handelen is in strijd met artikel 115/4 van de Codex alsook met artikel 2.2.9.4 van het schoolreglement.

Beoordeling

8. Verzoeker heeft het op het eerste gezicht bij het rechte eind, als hij opmerkt dat nog steeds niet uitdrukkelijk is ingegaan op zijn verzuchting dat ingevolge zijn functiebeperking het TSO geen optie is. Dit betekent evenwel niet, zoals hij thans betoogt, dat nog enkel de mogelijkheid open blijft om hem een A-attest te geven.

Met de ‘clausulering’ die een B-attest impliceert, vergrendelt een delibererende klassenraad voor een leerling de onmiddellijke toegang om zijn studies voort te zetten in bepaalde opties, richtingen of niveaus. De motivering van een dergelijk attest moet, zo lijkt, de redenen kenbaar maken waarom de leerling die het leerjaar met vrucht heeft beëindigd en die bekwaam wordt geacht zijn studies verder te zetten in een volgend leerjaar, in de ogen van de klassenraad toch de toegang tot welbepaalde richtingen moet worden ontzegd. Het is duidelijk dat de klassenraad op grond van de door verzoeker behaalde resultaten oordeelt dat hij algemeen vormend secundair onderwijs en humane wetenschappen in het bijzon-

der, in een derde graad niet aankan. Indien dat oordeel finaal overeind zou blijven, dan lijkt de klassenraad voldaan te hebben aan zijn verplichting tot motivering van de clausulering en ziet de Raad niet welk belang verzoeker erbij heeft om aan te voeren dat hij evenmin geschikt is voor andere, niet geclausuleerde richtingen, zodat nog méér opties door de klassenraad vergrendeld hadden moeten worden dan nu al het geval is.

Het argument dat een leerling TSO niet aankan, lijkt alvast geen reden om de onregelmatigheid aan te tonen van de vaststelling dat die leerling geen ASO aankan.

Deze grief mist bijgevolg ernst.

9. Verzoeker schrijft dat hij “uiteraard” de rechtspraak kent van de Raad van State, “dat een gebrek aan begeleiding, wiens fout dat ook moge zijn, niet kan betekenen dat de leerling betere punten haalt”. Hij heeft een toepassing van die rechtspraak op zijn zaak inderdaad kunnen lezen in het arrest nr. 224.809 van 25 september 2013. Niettemin past hij die kennis niet toe, waar hij een nieuwe poging onderneemt om zijn belang aan te tonen en daarbij veronderstelt dat het volstaat om een ‘fout’ van de verwerende partij aan te tonen, die voorts in oorzakelijk verband staat met de bestreden beslissing in de mate dat “de punten beter waren geweest”, “ware deze ‘fout’ niet gebeurd”. De Raad van State merkt in deze zienswijze sporen van de causaliteitsleer die toepassing heeft bij de beoordeling van de aansprakelijkheid.

Het is niet de gedachtegang die de Raad volgt in zijn rechtspraak. Het volstaat met andere woorden niet, zoals verzoeker lijkt te veronderstellen, een oorzakelijk verband te bewijzen tussen de mindere punten en het gebrek aan begeleiding.

Om uitzondering te genieten op het beginsel dat falende begeleiding inroepen geen nuttig rechtsmiddel is omdat dit hoogstens een (me-

de-)schuldige aanwijst maar niet vermag de punten beter te maken dan ze uiteindelijk zijn, is immers vereist dat de verzoekende partij in staat is om, met de nodige precisie, aan te tonen dat de school tekortgeschoten is in welbepaalde vooraf gemaakte afspraken, waarbij dat falen daarenboven in een rechtstreeks oorzakelijk verband gebracht moet kunnen worden met de wettigheid van de door haar bestreden beslissing.

Over de klachten dat het begeleidingsplan is afgebouwd, dat niet “waar nodig remediëring op school” is gegeven en dat het actieplan leercoaching niet zou zijn nageleefd, heeft de Raad reeds in het eerste schorsingsarrest opgemerkt dat verzoeker er niet in slaagt om dit vermeende falen van de school in het vereiste rechtstreeks aantoonbaar verband te brengen met de onwettigheid van de bestreden beslissing. Nog daargelaten of het een verzoekende partij wel toegelaten is in een tweede procedure opnieuw deze grief aan te voeren, ziet de Raad geen reden om er thans anders over te oordelen.

10. Verzoeker merkt echter terecht op dat er met betrekking tot de naleving van het begeleidingsplan thans een nieuwe invalshoek ter sprake moet komen. Zoals de Raad van State het reeds in eerdere arresten heeft opgemerkt, liggen de kaarten immers mogelijk anders indien de school erkent dat de begeleiding niet volgens de gemaakte afspraken is verlopen én passende remediëring in een volgend schooljaar het verschil kan maken om de studies alsnog te kunnen voortzetten.

Welnu, in de voorliggende zaak lijkt verzoeker een punt te hebben, eensdeels, om erop te wijzen dat hij een B-attest heeft gekregen zodat hij voor het afgelopen schooljaar geslaagd is en, anderdeels, dat in de thans bestreden beslissing de beroepscommissie – en bijgevolg ook het schoolbestuur – ditmaal uitdrukkelijk erkent dat het begeleidingsplan niet naar de letter is nageleefd.

Voorts betoogt verzoeker op het eerste gezicht terecht, zoals hierna wordt uiteengezet, dat de verwerende partij met de bestreden beslissing nog

steeds niet tegemoetkomt aan de in het eerste schorsingsarrest ernstig bevonden bezwaren.

11. Inderdaad is het zo dat de klassenraad aan verzoeker een B-attest heeft toegekend, wat betekent dat verzoeker het jaar met vrucht heeft beëindigd.

Een oriënteringsattest B betekent luidens artikel 39 van het zogenaamde organisatiebesluit van 19 juli 2002 “dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken school en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen” waarbij artikel 38 van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling met vrucht een leerjaar beëindigt “indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar”. Het zij herhaald dat de motivering van een dergelijk attest de redenen kenbaar moet maken waarom de leerling die het leerjaar met vrucht heeft beëindigd en die bekwaam wordt geacht zijn studies verder te zetten in een volgend leerjaar, in de ogen van de klassenraad toch de toegang tot welbepaalde richtingen moet worden ontzegd.

De aard van die prospectieve deliberatie moet een klassenraad bij het uitreiken van een B-attest tot grotere omzichtigheid in de motivering nopen. Een inschatting van de toekomstige studies van een leerling is geen nattevingerwerk. Een delibererende klassenraad moet zijn ‘prospectieve’ beslissing om een B-attest uit te reiken des te meer steunen op de concrete en objectieve gegevens van het individuele dossier van de betrokken leerling. Een delibererende klassenraad die zijn noodzakelijk ook deels subjectieve vooruitblik over het gebrek aan redelijke slaagkansen van een leerling in een volgend jaar niet kan relateren aan de beschikbare objectieve gegevens van het dossier en in het bijzonder de bagage waarover de leerling thans beschikt – zou de grenzen van zijn discretionaire bevoegdheid overschrijden.

12. Om zijn conclusie dat verzoeker zijn limieten in het ASO heeft bereikt te onderbouwen, lijkt de klassenraad in zijn beslissing van 23 augustus 2013 een bijzonder gewicht te hebben gegeven aan de leercoaching en de begeleiding van verzoeker. Hij argumenteert immers dat verzoeker zwak presteert “ondanks” die begeleiding en “dus” op zijn grenzen botst. Voorts leidt de klassenraad hieruit ook af dat verzoeker “ondanks” de ondersteuning problemen blijft hebben met planning, het maken van samenvattingen en het zichzelf opleggen om op regelmatige basis te studeren én dat dit kerncompetenties zijn, strikt noodzakelijk binnen het ASO. De clausulering vindt voorts ook een reden in de verwevenheid van algebra en meetkunde in de derde graad, zodat daar geen dispensatie meer kan worden gegeven voor meetkunde.

13.1. Verzoeker heeft in dit verband in het bezwaarschrift voor de beroepscommissie doen gelden dat tijdens het afgelopen schooljaar het begeleidingsplan door de school is afgebouwd en hij verwijst naar zijn vroegere schrijven, waarin te lezen valt dat in de derde graad meer mondelinge examens in zijn voordeel spelen, dat er voor taal in de derde graad minder grammatica aan bod komt, dat de begeleiding voor logopedie die was onderbroken weer ingeschakeld kan worden en dat met de school “verdere ondersteunende maatregelen” te bespreken zijn. In de administratieve beroepsprocedure sprak verzoeker tegen, met argumentatie, dat hij problemen heeft met planning, het maken van samenvattingen en het zichzelf opleggen om op regelmatige basis te studeren. Voorts had verzoeker zijn prestaties voor dagelijks werk in verband gebracht met het regelmatig kunnen werken. In zijn bezwaarschrift argumenteert hij met betrekking tot de vermeende verwevenheid tussen meetkunde en algebra in de derde graad dat elders in de richting humane wetenschappen geen meetkunde gedoceerd wordt. Op de hoorzitting voor de beroepscommissie vermeldde de ouders van verzoeker nog dat humane wetenschappen weinig wiskunde in het leerplan heeft en herhalen zij dat er te weinig remediëring is gebeurd in de school. Ook in de eerste schorsingsprocedure merkt verzoeker in het *sub* 6.4 van dat arrest aangehaalde derde middelonderdeel van het enige middel op dat het wiskunde programma in de hoogste graad niet in alle scholen gelijk is.

13.2.1. De Raad van State stelde in het eerste schorsingsarrest vast, dat de klassenraad planmatig studeren en samenvattingen maken kerncompetenties noemt die strikt noodzakelijk zijn binnen ASO en dat de voorzitter stelt dat verzoeker zijn limiet heeft bereikt in het ASO. Dit motief was op het eerste gezicht dan ook een doorslaggevend, minstens essentieel punt voor de klassenraad om tot een clausulering voor de ASO-richtingen te besluiten. De Raad oordeelde dat het geargumenteerde bezwaar van verzoeker niettemin nergens in de aan verzoeker meegedeelde stukken leek te zijn ontmoet.

Dit aspect van het middelonderdeel is daarom in het vorige schorsingsarrest ernstig bevonden. Meer nog, de Raad overwoog dat deze grief wezenlijk verband lijkt te houden met de ‘deliberatievraag’. Antwoorden op de deliberatievraag evenwel, lijkt tot de autonome beoordelingsbevoegdheid van de klassenraad te behoren, zodat alleen al om die reden het schoolbestuur – evidente antwoorden niet te na gelaten – niet vermag zelf op deze grief in te gaan en de klassenraad opnieuw had moeten samenroepen. Elk orgaan dat in het kader van de beroepsprocedure een opdracht krijgt toevertrouwd, moet er immers op letten zich aan de grenzen van die opdracht te houden, zoals die zijn getrokken bij artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs: de beroepscommissie adviseert, het schoolbestuur beslist om de delibererende klassenraad al dan niet opnieuw samen te roepen en die klassenraad is als enig orgaan bevoegd om te oordelen over het slagen van de leerling in kwestie. De beroepscommissie en naderhand het schoolbestuur mogen niet de beslissing van de delibererende klassenraad overdoen. Als de grieven van de leerling relevant blijken en in de motivering van de delibererende klassenraad geen weerlegging kregen, staat er niets anders te doen dan (te adviseren om) deze klassenraad opnieuw samen te roepen.

Reeds die vaststelling volstaat om het middel in zoverre ernstig te bevinden.

13.2.2. Ten overvloede dan ook, zij vastgesteld, eensdeels, dat in de beslissing van het schoolbestuur zelf de kwestie geenszins aan een onderzoek

onderworpen lijkt te worden – enkel wordt “vastgesteld [...] dat de school bijkomende inspanningen deed [...] en van daaruit afspraken werden gemaakt om enerzijds samenvattingen voor te leggen aan zijn leraren” – en, anderdeels, dat het advies van de beroepscommissie evenmin overtuigende argumenten lijkt te bevatten. Enkel de tweede rubriek ‘leercoaching’ van het advies lijkt in te gaan op de kwestie. Hieruit zou moeten blijken dat verzoeker samenvattingen moest voorleggen aan de vakleerkrachten, waarbij de commissie refereert aan bijlagen bij het advies. Evenwel is in de bijlage 1 – een niet gedateerd, niet ondertekend stuk over de leercoaching van verzoeker – te lezen dat verzoeker een “goede tijdsbesteding” heeft en dat de planning “behoorlijk” is, dat verzoeker “al veel regelmatig [studeert] dan vroeger”, ook al voelt hij zich op een latere dag “onzeker”. Waar de eerste positieve vermeldingen objectieve waarnemingen van leerkrachten zouden kunnen zijn lijkt dit laatste, zo bedenkt de Raad, een veeleer subjectief aanvoelen te zijn van een leerling die faalangst heeft – en geen objectief te verdisconteren gegeven. Hoe ook, welke overtuigende conclusies een beroepscommissie hieruit kan laten volgen, louter na lectuur van dit anonieme document, blijft verborgen en wordt door de commissie eigenlijk ook niet echt verduidelijkt. Alvast uit dit document is niet af te leiden dat verzoeker problemen zou hebben “met planning, het maken van samenvattingen en het zichzelf opleggen om op regelmatige basis te studeren”, eerder integendeel. De andere bijlagen 2 en 3 hebben enkel betrekking op het vak wiskunde, waarvoor verzoeker geslaagd is, en lijken niet over planning, samenvatten of regelmaat van werken te gaan maar wel over de te kennen leerstof. Ten slotte – en vooral – merkt de Raad op dat de commissie deze rubriek ‘leercoaching’ uitdrukkelijk in verband brengt met de begeleiding en remediëring, wat volgens de commissie “iets volstrekt anders [is]” dan een deliberatie. Duidelijker kan niet zijn aangetoond, dat de commissie hier geen antwoord geeft op het bezwaar waarvan de Raad net wél heeft onderstreept dat het een essentieel onderdeel vormt van de deliberatievraag.

13.3.1. Wat de invulling van het vak wiskunde in de derde graad humane wetenschappen ASO betreft, heeft de verwerende partij in de vorige schorsingsprocedure in de nota met opmerkingen de stelling van verzoeker tegengesproken,

minstens “betwijfeld of ze klopt”. Hierop heeft de Raad geantwoord dat het de verwerende partij toeviel om dit antwoord in de bestreden beslissing op te nemen, zodat verzoeker de kans ware geboden om er in rechte tegen op te komen en dat er geen rekening mee te houden was, omdat het niet aan de delibererende klassenraad was toe te schrijven.

13.3.2. Nog steeds leest de Raad van State in de thans bestreden beslissing geen antwoord op dit bezwaar van verzoeker, terwijl zijnerzijds verzoeker stukken van een andere school voorlegt die zijn zienswijze nog nader beogen te documenteren. Het betreft onder meer een leerplan van het Gemeenschapsonderwijs waaruit zou moeten blijken – volgens de bijgaande verklaring van de directeur van het KA1 Centrum Oostende – dat in de basisvorming wiskunde voor de derde graad humane wetenschappen “geen specifiek onderdeel meetkunde in het programma opgenomen [is]”.

13.4. Ten slotte, het zij herhaald, komt de beroepscommissie tot de bevinding dat het begeleidingsplan wiskunde niet naar de letter is nageleefd, zodat in geval van clausulering *prima facie* ook onderzocht moet worden of een betere naleving van de begeleidingsmaatregelen een gunstige weerslag kan hebben op de perspectieven van de leerling.

14. In die zeer concrete omstandigheden lijkt het schoolbestuur tekort te schieten in de op hem rustende motiveringsplicht door de beroepscommissie bij te vallen in de vaststelling dat het begeleidingsplan “niet meer zo gedetailleerd naar de letter toegepast [werd]” en voorts als pure affirmaties te hernemen dat dispensatie voor meetkunde in een derde graad ASO “nagenoeg niet langer kan wegens de verwevenheid van meetkunde en getallenleer” en dat verzoeker “ondanks alle ondersteuning”, “zijn limiet bereikt heeft” in het ASO.

In de mate waarin de bestreden beslissing wordt verweten op deze bezwaren van verzoeker tegen de clausulering voor humane wetenschappen niet deugdelijk te hebben geantwoord, is het middel ernstig.

Besluit

15. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VIII. Voorlopige maatregelen

Verzoek

16. Verzoeker vraagt de volgende voorlopige maatregel op te leggen:

“• Aan de verwerende partij op te leggen er voor te zorgen dat de klassenraad tegen uiterlijk 31 oktober 2013 opnieuw is samen gekomen en een beslissing heeft genomen rekening houdende met het feit dat verzoeker geslaagd is, dat noch TSO noch BSO voor verzoeker haalbare alternatieven zijn en het feit dat de begeleiding effectief niet is gebeurd zoals het hoorde zodat minstens tot er ten gronde een uitspraak is een A attest dient uitgereikt te worden.
• Dit onder verbeurte van € 1250 per dag vertraging.”

Ter ondersteuning van zijn verzoek betoogt hij:

“Het Allerheiligenreces neemt volgende week een aanvang. Wil verzoeker nog daadwerkelijk kunnen inschuiven in het 5^e HUM, moet dit werkelijk wel kunnen gebeuren onmiddellijk na dat reces.
Verzoeker moet vaststellen dat de verweerster de gewoonte heeft ruim haar tijd te nemen (2^e klassenraad op het einde van de grote vakantie, tweede beslissing betekend ongeveer een maand na het arrest van uw Raad,...).
Bovendien moet worden vastgesteld dat impliciet toch zeker is aanvaard dat TSO evenmin een optie is en er aanvaard wordt dat het begeleidingsplan niet gevolgd werd zoals voorgeschreven en overeengekomen.”

Beoordeling

17. De Raad van State mag overeenkomstig artikel 18, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State onder de in artikel 17, § 2, eerste

lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten. Die maatregelen kunnen ook, overeenkomstig artikel 18, derde lid, van dezelfde wetten, worden bevolen in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid.

18. Om de hiervoor uiteengezette redenen is de Raad van oordeel dat de grondvoorwaarden van, kort gezegd, uiterst dringende noodzakelijkheid, ernstige middelen en moeilijk te herstellen ernstig nadeel vervuld zijn.

De voorlopige maatregelen die de Raad dan mag bevelen, moeten “nodig” zijn om “de belangen van de partijen” veilig te stellen. Dit houdt in dat de voorlopige maatregelen die verzoeker vraagt aan de verwerende partij op te leggen niet verder moeten strekken dan nodig om zijn belangen veilig te stellen.

19. Het verzoek steunt op de hiervóór niet bijgevalen veronderstelling dat nog enkel het verlenen van een A-attest tot de mogelijkheden behoort. Blijkens wat voorafgaat en anders dan verzoeker betoogt, is die gunstige beslissing nog allesbehalve verworven.

Gelet op het ogenblik waarop de vordering is ingesteld en spijs de spoed waarmee vervolgens de terechtzitting is gehouden en heden het arrest wordt uitgesproken, is het materieel niet mogelijk voor de verwerende partij nog te handelen vóór 31 oktober 2013.

In de regel is er ook geen reden om een schoolbestuur of een delibererende klassenraad uitdrukkelijk te bevelen om te doen wat hij verondersteld mag worden te zullen doen, namelijk onverwijld na de kennisgeving van een schorsingsarrest opnieuw samenkomen om te beraadslagen over het eraan te geven gevolg en aldus de leerling zekerheid te geven over zijn studieresultaten.

20. De Raad van State heeft er evenwel begrip voor dat reeds voor een tweede maal de schorsing wordt bevolen en dat het vorderen van het schooljaar het voor verzoeker steeds minder vanzelfsprekend maakt om zich na een voor hem gunstige beslissing nog te kunnen inschakelen in een hoger studiejaar.

Gelet voorts op de afwezigheid van de verwerende partij in de huidige procedure en de tijd die is verstreken tussen het eerste schorsingsarrest en de kennisgeving van de nu bestreden beslissing aan verzoeker, valt te vrezen of de verwerende partij in het belang van verzoeker wel onverwijld het nodige zal doen om verzoeker de vaststaande uitslag te bezorgen waarop hij recht heeft. Er is dan ook reden om het verzoek ten dele in te willigen. Verzoeker overtuigt de Raad echter niet van de noodzaak om de verwerende partij daarbij met een mogelijke dwangsom te bedenken.

21. Ingevolge de autonomie en de discretionaire beoordelingsvrijheid van de delibererende klassenraad en gezien de aard van de ernstig bevonden bezwaren, lijkt het zoals hiervóór reeds is uiteengezet enkel aan de laatstgenoemde toe te vallen, met uitsluiting van het schoolbestuur, om verzoeker van antwoord te dienen. Aangezien het schoolbestuur bijgevolg geen andere optie lijkt te hebben dan ervoor te zorgen dat de klassenraad zijn beslissing opnieuw overweegt, is het passend om nodeloos tijdverlies te vermijden en dadelijk een samenkost van die klassenraad te bevelen.

22. De delibererende klassenraad zal dan de concrete gegevens van het leerlingendossier van verzoeker moeten onderzoeken en houden tegen het licht van diens argumentatie over remediëring in een derde graad na door de beroepscommissie toegegeven tekortkomingen in de begeleiding, over de invulling van het vak wiskunde in de derde graad humane wetenschappen en over zijn bekwaamheid om planmatig te studeren.

Met andere woorden, indien de delibererende klassenraad erbij blijft dat verzoeker aan zijn limiet zit in het ASO en de clausulering handhaaft, zal

de klassenraad deze argumenten niet onbesproken mogen laten en de clausulering meer omstandig en adequaat moeten onderbouwen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van het schoolbestuur van de vzw Petrus & Paulus, vrije scholen aan zee, van 9 oktober 2013 houdende de weigering om de over Olivier Badert delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

2. De Raad van State beveelt dat voornoemde delibererende klassenraad onverwijld en uiterlijk 9 november 2013 samenkomt om zijn beslissing te heroverwegen, in aanmerking nemend de in huidig arrest ernstig bevonden bezwaren van Olivier Badert, dat hij van het resultaat van deze beraadslaging zonder uitstel per e-mail of telefonisch op de hoogte wordt gebracht en dat ze hem ter kennis wordt gebracht bij aangetekend schrijven uiterlijk 12 november 2013.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 oktober 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Tiny Temmerman, griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren